

פקודת הכנסת מלחמה (מס רווחי חברות).

מס' 26 ל'ש' 1945.

פקודה הבאה לקבוע הוראות להגדלת הכנסת המלחמה — באמצעות הטלת מס על רווחי חברות ולהסדיר את גבייתו של אותו מס.

חוק יוחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא „פקודת הכנסת המלחמה (מס רווחי חברות), 1945. שם קצר.
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא אם יחייב נוסח-הכתוב פירוש. פירוש אחר —

„הון מניות רגיל“ פירושו כל הון המניות שהוציאה החברה (ויהי נקרא בכל שם שהוא), להבדיל מהון שמחזיקים בו זכאים בדיווידנדה לפי שיעור קבוע, או לפי שיעור העולה ויורד ביחד עם שיעור מס-ההכנסה החל על חברות, אבל אין בידם שום זכות אחרת לקבל חלק מרווחי החברה;

„חוק הנוגע במס הכנסה“ פירושו „פקודת מס ההכנסה, 1941“, או פקודה כל-שהיא המתקנת אותה פקודה, או באה במקומה;

„חברה“ פירושה כל חברה מאוגדת או רשומה לפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בפלשתינה (א"י) או במקום אחר, ואגודה שיתופית בכלל.

„יושב בפלשתינה (א"י)“ או „חושב פלשתינה (א"י)“, ביחס ליחיד — פירושו יחיד היושב בפלשתינה (א"י), פרט להיעדרות ומנית כזאת, העשויה להיראות בעיני פקיד השומה כמסתברת ולא בלתי-מתיישבת עם טענתו של יחיד זה שהוא חושב פלשתינה (א"י); וביחס לחבר בני-אדם — בין מאוגד ובין בלתי-מאוגד — פירושו כל חבר בני-אדם שהשליטה על עסקיו והנהלתם מבוצעות בפלשתינה (א"י);

„מס רווחי חברות“ פירושו המס שחושב לפי הפקודה הזאת;

„נציב“ פירושו הנציב שהופקד על הטיפול בחוק הנוגע במס-הכנסה, או סגן-נציב מס-הכנסה שנתמנה לפי החוק ההוא;

„פקיד שומה“ פירושו כל פקיד שהרששו הנציב העליון לערוך שומה כל-שהיא לפי החוק הנוגע במס-הכנסה;

„לוחחים“ פירושה כל הכנסה החייבת במס הכנסה לפי החוק הנוגע במס הכנסה;

„רשימת שומה“ פירושה רשימה של חברות, שנשומו למס רווחי חברות, שנערכה בהתאם לסעיף 27;

„תקופת חשבונאות“ פירושה —

(א) במקרה שחשבונות החברה נערכים לתקופות של שנים-עשר שנים-עשר חודש בון אחר זו — כל אחת מן התקופות ההן; וכן

(ב) במקרה שחשבונותיה של חברה —

(I) נערכו לתקופה ארוכה או קצרה משנים-עשר חודש, או

(II) לא נערכו,

אותה תקופה, שלא תעלה על שנים-עשר חודש, אשר יהיה הנציב עשוי לקבעה;

„תקופת-חשבונאות חייבת במס“ פירושה —

(א) במקרה שתקופת-חשבונאות כל-שהיא חלה כולה בתחומי תקופה המתחילה ביום 1 באפריל, 1944, ומסתיימת ביום 31 במארס החל ראשונה לאחר התאריך שבו יחדל מעמור בתקפו דבר-המלך במועצה בדבר סמכויות לשעת-חירום (הגנת מושבות), 1939, — אותה תקופת-חשבונאות; וכן

(ב) במקרה שתקופת-חשבונאות כל-שהיא חלה בחלקה בתחומי תקופה המתחילה ביום 1 באפריל, 1944, ומסתיימת ביום 31 במארס החל ראשונה לאחר התאריך שבו יחדל מעמור בתקפו דבר-המלך במועצה בדבר סמכויות לשעת חירום (הגנת מושבות), 1939, ובחלקה שלא בתחומי אותה תקופה — אותו חלק מתקופת-חשבונאות ההיא החל בתחומי התקופה האמורה.

3. פקודה זו יהיו מטפלים בביצועה הנציב, פקידיה-שומה וכל אותם פקידים אחרים של מחלקת מס-ההכנסה, שיכול להיות צורך בהם.

טיפוס בביצוע.

סודיות רשמית.

4—(1) כל אדם שמוטלת עליו חובה רשמית או שהוא מטפל בביצוע הפקודה הזאת יהיה רואה כל תעודות, דינים וחשבונות, רשימות שומה והעתיקי רשימות כאלה הנוגעים ברווחים או בנסמני רווחים של חברה כלשהיא כסודיים ומסורים לו על אמונתו ויטפל בהם בהתאם לכך.

(2) שום אדם, שנתמנה לפי הוראותיה של הפקודה הזאת, או העוסק בביצוע, לא יידרש להראות בבית-משפט כל-שהוא דו"ח, תעודה או שומה כל-שהם או לגלות או להודיע לבית-משפט כל-שהוא עניין או דבר כל-שהם שבאו לידיעתו בשעת ביצוע חובתו לפי הפקודה הזאת, אלא במידה שיהיה צורך בכך לשם הוצאת הוראותיה של הפקודה הזאת לפועל או מתוך סכינה לתביעה על עבירה כלשהיא, שנעשתה בקשר אל מס רווחי חברות, או בהמשכה של תביעה כזאת.

(3) במקום שלפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בחלק כל-שהוא מן הדומיניונים של הוד רוממתו, או במקום כל-שהוא שבחסות הוד רוממתו או בשטח-אדמה כל-שהוא אשר עליו הואיל הוד רוממתו לקבל מטעם חברה-לאומים מנדט, המבוצע בידי ממשלת הוד רוממתו בממלכה המאוחדת, נקבעו קביעות לעשיית הנחה מכל מס המתייחס לתשלום מס רווחי חברות בפלשתינה (א"י) לא תמנע חובת הסודיות שהוטלה בסעיף הזה מלגלות לפקידים מורשים של ממשלת אותה החלק, המקום או שטח-האדמה אותן עובדות העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר את מתן ההנחה הניאותה, במקרים שבהם נתבעת הנחה ממס זה באותם החלק, המקום או שטח-האדמה הנ"ל.

(4) כל אדם — שבידו אחיזה או שליטה על תעודות, ידיעות, דינים וחשבונות או רשימות שומה או העתיקי רשימות כאלה, הנוגעים ברווחים או בנסמני רווחים של חברה כלשהיא — המוסר או מנסה למסור בזמן מן הזמנים ידיעות, או דבר כל-שהוא הכלול באותם תעודות, דינים וחשבונות, רשימות או העתיקים לאדם כל-שהוא —

(א) שאינו אדם אשר לו הרשהו הנציב העליון למסור זאת; או

(ב) לתכלית שאינה לצרכי הפקודה הזאת.

יאשם בעבירה על הפקודה הזאת, ומשיתחייב בדין יהיה צפוי למאסר במשך תקופה שלא תעלה על שישה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה פונטים.

שומת מס רווחי-חברה.

5. מתוך כפיפות להוראותיה של הפקודה הזאת יושם, יורם וייגבה — מרווחיה שיתבררו כפי שנקבע להלן) של כל חברה, שיתרבו בפלשתינה (א"י), או יופקו או יתקבלו בה — מס (הנקרא „מס רווחי חברות“) כדי סכום השווה לעשרה אחוזים מן המאה באותם רווחים: בתנאי כי מקום שהרווחים הם רווחים שנוצרו בתקופת-חשבונאות — חייבת במס — של שנים-עשר חדש לא יושם מס על מאתים וחמישים הפונטים הראשונים מהם, ומקום שהרווחים הם רווחים שנוצרו בתקופת-חשבונאות — חייבת במס — קצרה יותר, לא יושם מס על אותו סכום מן הרווחים שמתכונתו למאתים וחמישים פונטים כמתכונת תקופת-החשבונאות — החייבת במס — הקצרה יותר לשנים-עשר חדש.

קביעת רווחים.

6—(1) רווחיה של חברה, שעליהם יש לשים, ומהם יש להרים ולגבות מס רווחי-חברות, בהתאם להוראות סעיף 5, יהיו רווחיה של החברה למעשה, שנקבעו לפי עקרונות מס-הכנסה (כמוגדר להלן), ובכל-זאת יהיו כפופים להסגלות הבאות, היינו: —

(א) הרווחים לא יכללו הכנסה שנתקבלה במישרים או בעקיפים באמצעות דייוידנדים או חלוקת-רווחים מחברה העוללה להיות נשומה לפי הפקודה הזאת לשם מס רווחי-חברות, על רווחים שמהם נשלמו הדייוידנדים או נתחלקו הרווחים;

(ב) לא יורשה שום ניכוי בגלל התחייבות לשלם, או תשלום, מס רווחי-חברות לפי הפקודה הזאת;

(ג) לא תחולנה הוראותיו של תנאי (11) של סעיף 11(1) (1) ושל סעיף 14 של פקודת מס-ההכנסה, 1941, או הוראותיה המתאימות של כל חוק אחר, הנוגע במס-הכנסה;

(ד) לא יורשה שום ניכוי בגין טרנסאקציה או פעולה כל-שהן, הממעטות מטיבן מיעוט מלאכותי את סכום רווחי החברה לצרכי הפקודה הזאת;

(ה) לא יורשה שום ניכוי בגין הוצאות, שתעלינה על הסכום הנראה מסתבר ונחוץ לנציב, לאחר שיתן את דעתו על הדרוש לעסקי החברה, ובמקרה של דמי מנהלים או תשלומים אחרים תמורת שירותים — על שירותיהם הממשיים של בניה-האדם הנוגעים בדבר;

מס' 23 לש' 1941

(ו) מקום שבקביעת הרווחים בגין כל תקופת־חשבונאות החייבת במס, היה הניכוי מורשה, אלמלא הוראותיו של סעיף זה, ולדעתו של הנציב אין בניכוי משום סכום שיש לייחסו באופן מסתבר וניאות לתקופת־החשבונאות ההיא החייבת במס, יורשה לנכות בגין התקופה ההיא רק אותו חלק של הניכוי בלבד, שייראה לנציב כחלק שאפשר לייחסו באופן מסתבר וניאות לתקופה ההיא, וכל יתרה של הניכוי ינהגו בה כמתייחסת אל אותה תקופה אחרת או לאותן תקופות אחרות (בין שזן כוללות תקופת־חשבונאות כל־שהיא החייבת במס, או חלות כולן או מקצתן בתחומיה, ובין שאינן כוללות אותה או חלות בה), כפי שימצא הנציב לנכון ;

(ז) מקום שביצועו של חוזה עובר את תחומיה של תקופת־חשבונאות החייבת במס, תיוחס לתקופה ההיא — אם לא יורה הנציב שלא־כן, לאחר שיתן דעתו על מסיבות מיוחדות כל־שהן — אותה מתכונת של כלל הרווח או ההפסד שהוא תוצאה, או שיהיה תוצאה — לפי אומדנה, של כלל ביצועו של החוזה, אשר אפשר לייחסה בדיון לתקופה ההיא, מתוך תשומת־לב למידת ביצועו של החוזה בתקופה ההיא ;

(ח) מקום שתקופת־חשבונאות חייבת במס אינה תקופה שעליה נערכו חשבונות החברה, תיערכנה, אותן חלוקה והקצאה — לתקופות מיוחדות — של הרווחים או ההפסדים, בכל תקופה שעליה נערכו החשבונות, ואותו צירוף של רווחים או הפסדים כאלה, או חלק מוקצה מהם, כפי שיהיה נראה נחוץ כדי להגיע לכלל קביעת הרווחים שמקורם בתקופת־החשבונאות החייבת במס. כל הקצאה לפי הסעיף הזה תיעשה במתכונת לפי מספר החדשים או חלקי החדשים בתקופות הנדונות, אלא־אם יורה הנציב הוראה אחרת, לאחר שיתן את דעתו על מסיבות מיוחדות ;

(ט) מקום שנגרם הפסד לחברה בתקופת־חשבונאות כל־שהיא החייבת במס (וההפסד ייקבע כדרך שנקבעים רווחים, שמקורם בכל תקופת חשבונאות החייבת במס — לצרכי מס רוחי חברות), רשאית החברה לתבוע שהפסד זה יועבר לתקופה הבאה וכלל־האפשר ינוכה מן, או יעומת לעומת, הרווחים שמקורם בתקופת־החשבונאות הבאה, ובמידה שיעלה ההפסד על הרווחים האלה — מן הרווחים שמקורם בתקופת־החשבונאות שלאחריה, וכך הלאה.

(2) כל כוח או שיקול־דעת המסורים לפי סעיף זה לנציב, במקרה של ערעור יהיו נתונים — להשתמש בהם — בידי בית־המשפט לערעורים.

(3) לצרכי סעיף זה הביטוי „עקרונות מס־הכנסה“, ביחס לחברה — פירושו העקרונות וההוראות המיוחדות (לרבות עקרונות והוראות מיוחדות בדבר פטורי הכנסה ממס), שלפיהם ובהתאם להם נקבעת ההכנסה החייבת במס של חברה לצרכי מס־הכנסה, בהתאם להוראותיו של החוק הנוגע במס־הכנסה שנודע לו תוקף — לצרכי מס־הכנסה — בגין שנת השומה שבה מסתיימת תקופת־החשבונאות החייבת במס של החברה.

7. מקום שחברה החייבת במס רווחי־חברות (שתיקרא להלן „החברה העיקרית“) היתה — ביום 1 באפריל, 1944, או נעשתה לאחר־מכן, או הנה בתאריך תחילתה של פקודה זו, או נעשית לאחר־מכן — בעל מפיק־הנאה, בין בשם עצמה ובין בשמו של קרוא־שם, בין במישרים ובין באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות, או בחלקה במישרים ובחלקה באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות, שבידו לא פחות מתשע־עשריות של הון המניות הרגיל של חברה אחרת (שתיקרא להלן „חברת־עזר“), ינהגו — לצרכי הפקודה הזאת — ברווחיה או בהפסדיה של חברת־העזר כברווחיה או בהפסדיה של החברה העיקרית, כאילו היתה חברת־העזר סניף של החברה העיקרית ; וחברת־העזר לא תהיה נשומה בנפרד למס רווחי־חברות על תקופת־החשבונאות החייבת במס של חברת־העזר, או על חלק מתקופה זו, שבה היתה חברת־העזר, או הנה חברת־עזר, של החברה העיקרית, אם תגיש החברה העיקרית בקשה על־כך לנציב במשך שישה חדשים מתאריך —

(א) תחילתה של הפקודה, במקרה שהחברה העיקרית הנה בתאריך ההוא, או היתה קודם לתאריך ההוא, אותו בעל מפיק־הנאה כנ"ל ; או

(ב) תום תקופת־החשבונאות הראשונה החייבת במס של חברת־העזר, שבהמשכה נעשית החברה העיקרית בעל מפיק־הנאה כנ"ל, במקרה שהחברה העיקרית נעשית בעל מפיק־הנאה כנ"ל לאחר התאריך ההוא, או תקופה ארוכה יותר, שיהיה הנציב עשוי

הוראות על
חברות־עזר.

להרשותה במקרה מיוחד כל־שהוא, או סוג של מקרים, לאחר שיובאו לפניו נימוקים ניאומים.

8.—(1) סכום מס רווחי־החברות שמשלמת כל חברה, בגין רווחיה, שמקורם בכל תקופת־חשבוניות חייבת במס, יורשה לנכותו בהוצאה, כדי לקבוע את הכנסתה החייבת במס של אותה חברה, בתקופה ההיא — לצרכי מס־הכנסה — בהתאם לחוק הנוגע במס־ההכנסה.

(2) מקום שהורשה לנכות סכום כהוצאה — מכוח סעיף זה, יותיר כל מס־הכנסה יתר ששילמו — עקב כך חברה או אדם כל־שהם לאותה חברה או לאותו אדם.

9.—(1) מקום שחברה נמצאת בפירוק לא יחלק המחסל, הנקוט (נ"ל קמוצה) או אדם אחר, שבירו השליטה על האקטיב של החברה, אותו אקטיב, או כל חלק ממנו, עד־אשר ייעשו סידורים, להנחת דעתו של הנציב, כדי לשלם כל מס רווחי־החברות שהחברה עשויה להיות חייבת בו, מתוך התחשבות נאותה בהוראותיו של סעיף 220 א מפקדות החברות.

(2) כל מחסל, נקוט או אותו אדם אחר כנ"ל, המחלק את אקטיב החברה, או כל חלק ממנו, בלא לעשות אותם סידורים כנ"ל, יאשם בעבירה, ומשיתחייב בדק יהיה צפוי לקנס פיר־שלושה בסכום כל מס רווחי־החברות, שהיה עלול להשתלם.

10. מחסל או נקוט, שנתמנו על־ידי בית־המשפט או לפי חוק כל־שהוא העומד בתקפו בפלשתינה (א"י), ובידם ההכוונה (ה"א פתוחה; כ"ף שוואית), השליטה או ההנהלה של נכסים כל־שהם של חברה, אפשר יהיה לחייבם במס רווחי חברות באותו אופן ובאותו סכום, שאפשר היה לחייב בהם אותה חברה.

11.—(1) חברה שמושבה אינו בפלשתינה (א"י) (שתיקרא להלן בסעיף זה „חברה לא־תושבת“) תהיה נתונה לשומה ולחייב במס רווחי חברות על שמם של כל מיופה־כוח, סוכן מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל — בין שבאים הרווחים לידי אותם מיופה־כוח, סוכן מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל ובין שאינם באים — באותו אופן ובאותו סכום, שבהם היתה החברה הלא־תושבת נשומה ומתחייבת, אילו היה מושבה בפלשתינה (א"י) והיתה מקבלת אותם רווחים למעשה.

חברה לא־תושבת תהיה נתונה לשומה ולחייב על רווחים כל־שהם שמקורם — בין במי־שרים ובין בעקיפים — בשל עניין של יפוי־כוח, סוכנות מסחרית, סוכנות, נקוטות, סניף או הנהלה, ומבחינה זו תהיה נתונה לשומה ולחייב על שמם של מיופה־כוח, הסוכן המסחרי, הסוכן, הנקוט, הסניף או המנהל.

(2) רבי־החובל של כל אנייה שבעליה, או שוכרתה היא חברה לא־תושבת החייבת במס־הכנסה לפי הוראותיו של סעיף 19 מפקדות מס־הכנסה, 1941, או לפי כל הוראות מתאימות של חוק כל־שהוא הנוגע במס־הכנסה, יהיו רואים אותו (בלי להוציא על־ידי־כך מן הכלל כל סוכן אחר) כסוכן של חברה לא־תושבת כזאת לכל צרכי הפקדה הזאת.

(3) מקום שחברה לא־תושבת עושה עסקים עם אדם היושב בארץ, ומתלבן לפקיד השומה כי בגלל הקשרים ההדוקים שבין האדם היושב בארץ והחברה הלא־תושבת ובגלל שליטה של ממש שבידי החברה הלא־תושבת על האדם היושב בארץ, ייתכן לסדר את מהלך העסקים בין החברה הלא־תושבת ובין האדם היושב בארץ — הוא מסודר — באופן שהעסק, אשר עושה האדם היושב בארץ מתוך קשריו אל החברה הלא־תושבת, אינו נושא לאדם היושב בארץ שום רווחים, או רווחים פחותים מאלה שאפשר היה לצפות להם, כי יהיו נובעים מהעסק ההוא, תהיה החברה הלא־תושבת נתונה לשומה ולחייב במס רווחי חברות על שמו של האדם היושב בארץ, כאילו היה האדם היושב בארץ סוכנה של החברה הלא־תושבת.

(4) מקום שמתלבן לפקיד־השומה העורך את השומה, כי סכומם האמיתי של רווחיה של חברה לא־תושבת, שאפשר לחייבה במס רווחי חברות על שמו של אדם היושב בארץ, אינו עשוי להתברר על־נקלה במקרה כל־שהוא, רשאי פקיד־השומה — אם ימצא לנכון — לשום ולחייב את החברה הלא־תושבת על־יסוד אחוז הוגן ומסתבר של מחזור העסקים, שעשתה החברה הלא־תושבת באמצעותו של, או יחד עם, האדם היושב בארץ, שעל שמו אפשר לחייבה כנ"ל, ובמקרה זה תתרחבנה הוראותיה של הפקדה הזאת, בדבר מסירת דינים־וחשבוניות או פרטים על־ידי בני־אדם הפועלים מטעם אחרים, עד־כדי לדרוש מן האדם היושב בארץ להמציא דיווח־שבחון או פרטים על העסקים שעשתה כך החברה הלא־תושבת באמצעותו של האדם היושב בארץ או עמו, באותו אופן שצריכים בני־אדם, הפועלים משמן

ניכוי מס רווחי־חברות בקביעת הכנסה חייבת במס לצרכי מס הכנסה.

חברה בתיכול.

פרק כ"ב.

אפשרות חיובם של מחסלים ונקוטות במס.

אפשרות חיובו של סוכן וכו' לחברה, שמושבה מחוץ לפלשתינה (א"י).

מס' 23 לש' 1941.

של חברות לא־תושבות, להוציא דינים־חשובנות או פרטים על הרווחים, שעליהם יוטל מס: בתנאי שסכום האחרים ייקבע בכל מקרה מתוך נתינת־דעת על טיבו של העסק, ויהיה ניתן, משקבעו פקיד־השומה, לערער עליו לפי הוראותיו של סעיף 30.

(5) שום דבר האמור בסעיף זה לא יגרם לחברה לא־תושבת להיות מתחייבת במס על שמו של סרסור או עמיל כללי או סוכן אחר, מקום שאותם סרסור, עמיל כללי או סוכן אינם אדם מורשה, העוסק בסוכנותה הרגילה של החברה הלא־תושבת, או אדם המתחייב במס כאילו היה סוכן — בהמשך לסעיפים־קטנים (2), (3) ו־(4) — על רווחים שמקורם במכירות או טרנסאקציות אשר בוצעו באמצעותו של סרסור כזה או סוכן כזה.

(6) העובדה שחברה לא־תושבת מוציאה לפועל מכירות או מבצעת טרנסאקציות, עם בני־אדם לא־תושבים אחרים, במסיבות שהיו מחייבות אותה — בהמשך לסעיפים־קטנים (2) ו־(3) של הסעיף הזה — במס על שמו של אדם היושב בארץ, לא יהיה בה, כשהיא לעצמה, כדי לחייבה במס על רווחים שמקורם במכירות או בטרנסאקציות ההן.

(7) מקום שחברה לא־תושבת חייבת במס רווחי־חברות על שמו של כל מי־פנה־כזה, סוכן מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל, על רווחים כל־שהם שמקורם במכירת סחורות או תוצרת שיצרו או הונבו מחוץ לפלשתינה (א"י) בידי החברה הלא־תושבת, רשאי האדם שעל שמו אפשר לחייב כך את החברה הלא־תושבת במס — אם ימצא לנכון — לפנות אל פקיד־השומה בבקשה לערוך או לתקן את שומת המס על הרווחים ההם על בסיס אותם רווחים, שיש לצפות באופן מסתבר כי סוחר זכה בהם, או — כאשר נמכרות הסחורות בקמעונות בידי המייצר או היצרן או מטעמם — כי קמעונאי זכה בהם במישרים, ולאחר שתובא הוכחה, המניחה את דעתו של פקיד־השומה, בדבר סכום הרווחים על הבסיס הנ"ל, תיערך השומה או תתוקן בהתאם לכך.

12. האדם שעל שמו אפשר לחייב חברה לא־תושבת במס רווחי־חברות יהיה אחראי לכל העניינים שדרוש לעשותם מכוח הפקודה הזאת כדי לשום את רווחיה של אותה חברה, וכדי לשלם את המס המתחייב עליהם.

13. המנהל או פקידים עיקריים אחרים של כל חברה יהיו אחראים לעשיית כל אותם פעלים, עניינים ודברים, שדרוש לעשותם מכוח הפקודה הזאת, כדי לשום את רווחיה של אותה חברה וכדי לשלם את המס שבו חוייבו הרווחים.

14. כל אדם, המקבל מכוח תפקיד כל־שהוא כל כסף או שווה־כסף, שהם רווחים של חברה, או שייכים לחברה, החייבת במס רווחי חברות עליהם, יכין וימציא — כל־שעה שיידרש לעשות זאת בהודעה מאת פקיד־השומה, ובמשך הזמן שיהיה נוכר באותה הודעה — רשימה חתומה בידו, שתכיל —

(א) הרצאה אמיתית ומדויקת של כל אותם רווחים, וכן

(ב) שמה וכתבתה של כל חברה, שאלה יהיו שייכים לה.

והוראותיה של הפקודה הזאת, בדבר הדלון־מעשה מהמציא רשימות או פרטים בהתאם להודעה מאת פקיד־השומה, תחולנה על כל רשימה כזאת.

15. כל אדם, האחראי לפי הפקודה הזאת לתשלום מס רווחי־חברות מטעם חברה, רשאי לעכב בידו מכל כסף, המגיע לידו מטעם חברה כזאת, סכום כזה ממנו, שיספיק כדי תשלום אותו מס; ויהיה מתפצה, והוא מתפצה בזה, כלפי כל אדם שהוא על כל תשלומים שישלם בהמשך לפקודה הזאת ומכחה.

16. (1) פקיד־השומה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מכל חברה שתמציא לו — במשך זמן מסתבר, שלא יפחת מכדי שלושים יום מתאריך מסירת ההודעה, — דיווח־שבון על רווחים ועל אותם פרטים, שהיו עשויים להיות נדרשים לצורך הפקודה הזאת, בדבר הרווחים, שעליהם אפשר לחייב אותה חברה במס רווחי־חברות.

(2) מקום שלא קיבלה כל חברה, החייבת במס רווחי־חברות, את ההודעה הנזכרת בסעיף־קטן (1) —

(א) במקרה שנסתיימה תקופת־החשובנות החייבת במס, שעליה משתלם אותו מס, קודם לתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — במשך שישה חדשים מתאריך זה; או

(ב) במקרה שתקופת־החשובנות החייבת במס, שעליה משתלם אותו מס, מסתיימת

פעלים וכו' שצריך לעשותם אדם אשר בשמו אפשר לחייב חברה לא־תושבת. מנהל או פקידים עיקריים אחרים של חברה אחראים לעשיית פעלים וכו'.

נציג או סוכן צריכים להכין רשימות.

התפצות נציג או סוכן.

הודעה על חיוב דינים־חשובנות.